

Burda bir küçə var sənsizlikdən darıxır

Çalğın (Məhəmmədrza Cəfəri) 1977-ci il Novruz axşamında - mart ayının 21-də Təbrizdə dünyaya göz açıb. Ali təhsilli riyaziyyatçıdır. 13 yaşından poeziyaya maraq göstərmiş, əruz və heca vəznində şeirlər yazmışdır. Bir müddət rəssamliqla məşğul olmuşdur. Xalı rəssamlığında özünü tanıtısa da, sonradan bu sənəti buraxıb sərbəst şeirlər yazmağa başlamışdır. O taylı-bu taylı Azərbaycan sərbəst şeirində dili, yolu və imzası var.

YENİLİKDİR

Əynindəki toz-toprağı çırpıb
yağışın ucundan tutub göylərə çıxmaq
yenilikdir.
Bədahətən yazılmış qəzəllərin arxivlərindən əkilib
fikirləşib şeir yazmaq
yenilikdir.
Sağ əlini kəsib
sol əlinə vermək,
Sağ gözünü çıxarıb
sol gözüylə görmək
yenilikdir.
Qızların hamısının Məryəm olması,
Atanın üstünə bıçaq çək, oğlan,
Diyəsini¹ mən verərəm
Sənin adın İsadır.
Yenilikdir ətlərin
kabab şişlərindən qaçıb
yaylaqlarda otlaması.
Yenilikdir
kafelərdə oturub
çiyinlərdən ərəb duasını qopartmaq.
Gülümsəyərək başındakı pəhləvi borkünü götürüb
qəhvəçiyə deyəsən ki,
mənə bir çay ver.
1-qan bahası

HEÇ KİMSƏNİ SEVMİR

Gündüzlər
başına bir bork qoyur Eyfel qülləsi kimi əyri.
"Günəş" kafesində olur gündüzlər,
Gecələr
internetdədir.
Dışarıda
qloballaşmadan danışar,
İçərisinə baxarsan,
kəndlərdən dışarı çıxmıyıb yazıq
Əcaib bir insandır,
maşınının arxasında yazdırıb:
"Hər kimə dedim sevirem səni!"
Dedi: "Mənə kontur alarsanmı?"

GƏL

Yeter bu qədər, gəl
Lap gələ bilməsən də,
Lap bu gəliş ürəyini deşsə də,
Lap da, sonsuzluğunu əllərinlə imzalsan da.
Səninki suyun o yanda axmaz
Gözələrin də axmasın o yanlarda
Gözəlliğin vurnuxmasın güzgülərdə
Saçların dalğalanmasın tənhalığın dənizində
Bilmirəm
Bəlkə də bilirsən
Şeirlərim o qədər utancaqdılar ki,
sənin yadında qalmazlar.
Məni gözlərimən yaşuya bilirsən
Gözlərimdə baxışlarından uzun bir qatar var.
Gözlərimdə sən gələn yollara yağış yağır axşamlar
Yeter bu qədər, gəl.
Tanışlığımızın kəpənəkləri qanadlanıblar
Uçurlar ürəyimdə yandırdığın işığın həndəverində
Baxışlarının gündüzlərindən
gecələrimin dəhlizlərində xəyallar yuva qurublar,
Umud ağacım sənin adına açılmayan yarpaqlarını tökür.
Sənə qu quşunun tüklərindən basdırdığım yastıq
Sənsizlikdən əzab çəkir.
Yeter bu qədər, gəl
Burda bir çiçək var
qaranlıqda can verir.
Burda bir küçə var
sənsizlikdən darıxır.
Burda bir şair var
tənhalıqdan qocalır.
Lap əlində yağın daşsa da,
lap bu gəliş ürəyini deşsə də,
Lap gələ bilməsən də
Gəl!

EŞQ

Eşq -
Evinizdən təzib
xiyabnlarda
maşınların siqnallarında
onun səsini gəzməkdir.
Eşq -
Onun saçları
yoxsulluğunu anlamasınlar deyər
ona hədiyyə apardığın yaylığı
ananın boğçasından oğurlamaqdır.

Eşq
Təşənnücdür¹,
vüsalınan ayrılığın ortasında,
Və heç bir təşənnüc
səni bu qədər vurnuxdura bilməz.

Eşq
Kitabdır,
Vərəqlərini aşıra-aşıra tanıyacaqsan
Nizamini, Lorkanı, Mayakovskini.
Vərəqlərini aşıra-aşıra öyrənəcəksən
mədrəsədən əkilməyin yolunu,
Barmaqların buxarlanmış şüşələrin üstündə
necə şeir yazmasını öyrənəcəksən.

Eşq
köhnədir
Nə gözlərinə quş² verən əntiqələr kimi,
nə də Misir ehramlarındakı kitabələr kimi
Kiflənmiş çörək kimi köhnədir eşq.

Eşq
Lap olsun
Mənim gözlərimdən qalxan boğanaqdır,
Lap olsun sənin gözlərini
Mühasirəyə salan nisgildir.
Adının çox da böyük olmasından qorxma,
Alçaq bir təkədir eşq
Nə qədər qıçı qıçına dolaşsa da
Hər uşaq çıxar.

1-qıç olma, tutulma
2-aldatmaq (gözlərini aldadıb heyran qoymaq)

* * *
Culfadan baş aldım Araz yenişə
Yolları sürünə-sürünə getdim.
Bələndim Arazın ləpələrinə
Dumana bürünə-bürünə getdim.
Bir gözəl o taydan nigaran baxır
Bəlkə də səhəngi qalıbdır çayda.
Bəlkə də yaylığın yel aparıbdır,
Bəlkə də sevgisi qalıb bu tayda.
Mənə əl açmışdı Qarabağ, Şuşa,
Kəlbəcər dadına məni çağırırdı.
Bağışla, Dəli dağ, bağışla məni,
Mənim öz nisgilim səndən ağırdı.

BİZLƏR

Silməyi sevirdik, -
Öncə
göz yaşlarımızı sildik,
Sonra
bir-birimizi.

AYRILIQ

Ayrılıq -
Yuxularında Qaraməliyin qızına inanmaqdır,
Lələni güdaza verib
Kərəm kimi yanmaqdır.

Ayrılıq -
Yol qırağında tənhalığın çadrasını
başına çəkmiş bir ağacdır,
meyvəsi olmaz.

Ayrılıq
Gözlərindən başlandı bu uzaqlıq,
Əllərindən başlandı bu soyuqluq
Və mən
quşlardan öyrəndim ki,
qış gələndə köçərlər.

Yenilikdir ayrılıq,
Eşitmişəm
ulduzların axmasını,
ulduzların çıxmasını,
Köhnə tanrıların getməsini,
təzə tanrıların səsini.
Özünü çox da gözəndən salma, Nəmrud bəy¹,
mən İbrahimi sevirem.

Ayrılıq
başlanğıcdır
Tarlalarda üç çəlikli kişi² kimi qalaqlanan kələk deyil
Ayrılıq sünbüldür,
İşığını mənim üstümə salan aya mərhəbə,
Məni yuxudan ayıldan xoruza alqışlar!
Yoxsa məni udacaqdılar balıqlar bu çayda
Yoxsa məni...
Yaxşı ki, ayıldım,
Yaxşı ki, ayrıldım,
Ayrılmayıdım
Mən adam olmazdım.

*1 - İbrahim peyğəmbər dövründə sahib olduğu sərvət
və səltənəti ilə özünü Tanrı hesab edirdi*
2 - tarlada gözetçi yerinə quraşdırılan oyuq

* * *

Minib qaşqa kəhər atın göydə dolanır yağış,
Yenə sığmır köynəyinə yerə calanır yağış.

Özün vurur dağa-daşa sevincdən, fərəhdən,
Torpağa bulanır yağış, zığa bulanır yağış.

Damcı-damcı üzüm üstə qonur gözyaşım kimi,
Salxım-salxım qulağında nə sığalanır yağış.

Sənin ayaqqabların da mənim ürəyim kimi
Gör nə yırğalanır yağış, nə tapdalanır yağış.

Yoxsa ölərdim belə, ürəyim sıxılırdı,
Yaxşı ki, göy səs salır, yaxşı ki, yağır yağış.

* * *

Dünəndən hava tutqun,
Dünəndən hava ağır.
Yenə Allah ağlayır
Deyirlər yağış yağır.

Dünəndən yağış yağır
Qapımı döyə-döyə.
Dəli şeytan deyir ki,
Tut ucundan çıx göyə.

De Allaha dünəndən -
Hər yan olubdur çamır.
Sənin bu göz yaşların
Mənim üstümə damır.

* * *

Mən öləndə
tabutumu
Lap yavaş-yavaş götürün.
Mən tənhalıqdan darıxan bir şairəm
Mənə bir yoldaş götürün.

Mən öləndə
qəbrim üstə
Hamı ağ geyinsin, ağ üzde gəlsin.
Xəbər çatdırın Bakıya
Məni sevən qız da gəlsin.

Mən öləndə
Yeməyinizi fikirləşməyin, dostlar,
Suyum yox, unum yox mənim.
Xeyratım sizə düşməz ki,
Sonsuzam sonum yox mənim.

Mən öləndə
Şeirlərimi üstümə sərən lütfən,
Mənə öz sözlüm ağlasın.
Mənə doğulmayan oğlum,
Mənə yox qızım ağlasın.

Mən öləndə
Baş daşıma
Bir ovuc torpaq çəkərsiz,
Başım üstə Azərbaycan,
Sinəm üstə dağ çəkərsiz.

İlham Qəhrəmanın təqdimatında